

Pohádka - Justin Grädes

Rozkvétá zámek nádherný a v něm víla lesní, co ji září oči. To je osud žádná náhoda, chtěl bych ji políbit na ty víčka a vnést ji do svých snů.

Můj příběh právě začíná, vysvobodím ji od Říma až trní prokletý, navždy už poleví. Vezmu si ji navždy za ženu, založím sní i rodinu a budeme žít na zámku.

Mám pocit že to je všechno jen sen, i přesto že tu doopravdy jsem, a vím že to vrátit nejde zpátky. Od chvíle co jsem řekl své ano, ty jsi zůstala moje pano, a mám tě nadevše rád. Jsem oklopen hromadou lásky, i ty sama výš co já chci a vždy mi to dokážeš splnit.

Můj příběh právě začíná, vysvobodím ji od Říma až trní prokletý, navždy už poleví. Vezmu si ji navždy za ženu, založím sní i rodinu a budeme žít na zámku.